

Sygn. akt IV U 592/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Toruniu

w składzie: Przewodniczący: SSR Maja Zielińska

Protokolant: st. sekr. sąd. Wiesława Ratajczyk

po rozpoznaniu w dniu 25 stycznia 2018 roku

sprawy z odwołania I. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w T.

o odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej

w związku z odwołaniem od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w T.

z dnia 1 sierpnia 2016 roku nr (...) -SER-07- (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej I. J. odszkodowanie w kwocie 7.800 zł (siedem tysięcy osiemset złotych) z tytułu 20% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego chorobą zawodową, jako różnicę między świadczeniem przyznanym a należnym.

UZASADNIENIE

I. J. odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., odmawiającej przyznania jej odszkodowania z tytułu uszczerbku na zdrowiu spowodowanego chorobą zawodową powyżej 10%, podając, że uważa ją za błędną.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania, wskazując, że lekarz orzecznik ustalił 7% uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonej, a w wyniku sprzeciwu od orzeczenia lekarza orzecznika komisja lekarska ZUS ustaliła uszczerbek na zdrowiu spowodowany chorobą zawodową w wysokości 10%.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Decyzją z 17 marca 2016 roku Państwowy Inspektor Sanitarny w G. - D. stwierdził u I. J. chorobę zawodową – obustronny zespół cieśni nadgarstka. W uzasadnieniu decyzji wskazał, że zgodnie z dokumentacją Poradni Chorób Zawodowych Wojewódzkiego Ośrodka Medycyny Pracy w T. od 2012 roku u ubezpieczonej występują objawy choroby zawodowej, a wnioskodawczyni była narażona na jej wystąpienie z racji wykonywanej pracy.

(dowód: orzeczenie k. 5-6, decyzja k. 7-8akta ZUS)

Choroba zawodowa dotyczy obu rąk ubezpieczonej i spowodowała długotrwały uszczerbek na zdrowiu wynoszący 20%, w tym 5% dla ręki lewej i 15% dla ręki prawej.

(dowód: opinia biegłego k. 69-70)

W zaskarżonej decyzji ZUS nie kwestionował stwierdzenia u ubezpieczonej choroby zawodowej.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych ortopedy i neurologa, aby ustalić wysokość procentowego uszczerbku na zdrowiu.

W opinii z dnia 21 października 2016 roku biegli stwierdzili długotrwały uszczerbek na zdrowiu wynoszący 10%, po 5% dla każdej ręki, zgodnie z pkt 181j tabeli orzeczniczej, dzieląc zarówno kwalifikację, jak i wysokość uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonej.

Ubezpieczona zakwestionowała wynik tej opinii, zarzucając, iż biegli zastosowali błędny punkt tabeli orzeczniczej, tj. 181 zamiast 193, a także błędny stopień dysfunkcji rąk, nie uwzględniając wynikającego z dokumentacji orzeczniczej umiarkowanego stopnia zaawansowania choroby.

W uzupełnieniu opinii biegli podtrzymali swoje stanowisko, wskazując, że schorzenie ubezpieczonej można kwalifikować zarówno wg punktu 181, jak i 193, a objawy wnioskodawczyni nie mają dużego nasilenia.

Ubezpieczona ponownie zakwestionowała opinie biegłych, wskazując, że właściwszy będzie dowód z opinii neurochirurga.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu neurochirurgii, aby biegły ponownie zbadał skutki choroby zawodowej.

W opinii z 7 września 2017 roku biegły neurochirurg stwierdził podstawy do przyjęcia kwalifikacji uszczerbku na zdrowiu z punktu 193 tabeli oraz 5% uszczerbku na zdrowiu ręki lewej i 15% ręki prawej, łącznie 20%.

ZUS nie zgodził się z opinią, domagając się dopuszczenia dowodu z opinii uzupełniającej, ewentualnie z opinii innego biegłego. Zdaniem ZUS nasilenie objawów choroby ręki prawej nie uzasadnia przyjęcia 15% uszczerbku na zdrowiu. Organ rentowy podał dla porównania, że zachodzi 15% uszczerbku na zdrowiu przy utracie znacznej długości kciuka ręki prawej.

Sąd nie podzielił zastrzeżeń ZUS do opinii neurochirurgicznej.

W ocenie Sądu biegły przyjął prawidłową kwalifikację schorzenia ubezpieczonej. Wskazał, że punkt 181j (przyznający od 5 do 25% uszczerbku dla ręki prawej i do 15% dla ręki lewej) tabeli dotyczy samego tylko uszkodzenia nerwu, natomiast zespół cieśni nadgarstka wiąże się także ze zmianami innych tkanek nadgarstka, które uciskają na nerw pośrodkowy, dlatego właściwy jest punkt 193 tabeli, mówiący o schorzeniach nerwów, mięśni, ścięgien, pochewek ścięgnistych, kałek maziowych i tkanek okołostawowych, co daje od 5 do nawet 50% uszczerbku na zdrowiu.

U ubezpieczonej w zakresie ręki prawej występują objawy, których biegły nie stwierdził w zakresie lewej ręki. Są to objawy wegetatywne, ograniczenia ruchomości z bolesnym końcowym zakresem ruchu, osłabienie napięcia spoczynkowego, deficyt siły mięśniowej oraz większe niż w przypadku lewej ręki parestezje unerwienia czuciowego. Tym samym uzasadnione jest przyjęcie wyraźnie wyższego niż dla lewej ręki stopnia uszczerbku na zdrowiu, nie tylko przez wzgląd na praworęczność ubezpieczonej, ale też na poważniejsze skutki choroby.

Biegły powołał się na literaturę fachową i wyczerpująco uzasadnił swoje orzeczenie.

Tym samym Sąd uznał, że opinia neurochirurgiczna, w porównaniu ze znacznie mniej umotywowaną opinią biegłych ortopedy i neurologa, zasługuje na przyjęcie jej ustaleń za miarodajne.

Zgodnie z art. 11 i 12 ust. 1 ustawy z 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673 ze zm.), ubezpieczonemu, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek choroby zawodowej przysługuje jednorazowe odszkodowanie, którego wysokość w okresie wydania zaskarżonej decyzji, tj. od 1 kwietnia 2014 roku do 31 marca 2015 roku wynosił 730 złotych, zgodnie z obwieszczeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 26 lutego 2014 roku w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P.2014.187).

Zgodnie z §9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U.2013.954 j.t.), jeżeli wypadek przy pracy lub choroba zawodowa spowodowały uszkodzenie kilku kończyn, narządów lub układów, ogólny stopień stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu równa się sumie procentów uszczerbku ustalonych za poszczególne uszkodzenie, w sposób określony w ocenie procentowej, z ograniczeniem do 100%.

W tym stanie rzeczy Sąd zmienił zaskarżoną decyzję zgodnie z art. 477¹⁴ §2 k.p.c. i na mocy art. 11 i 12 ustawy z 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673 ze zm.), przyznał ubezpieczonej odszkodowanie za 20% uszczerbku na zdrowiu, w wysokości odpowiadającej różnicy między świadczeniem przyznanym i należnym.